

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pfeleiderer AG

Strona pozwana: Bundeskartellamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Bonn — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego w dziedzinie porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, a w szczególności art. 11 i 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1), a także postanowień art. 10 akapit drugi WE w związku z art. 3 ust. 1 lit. g) WE — Dokumenty i informacje przekazywane w ramach krajowego programu współpracy władzom ds. konkurencji państw członkowskich przez podmioty wnioskujące o złagodzenie sankcji — Możliwość wystąpienia szkodliwych następstw udzielenia osobom trzecim dostępu do takich dokumentów dla skuteczności i dobrego funkcjonowania współpracy między organami tworzącymi Europejską Sieć Konkurencji

Sentencja

Przepisy prawa Unii w dziedzinie karteli, a w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 TFUE i 102 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by osobie pokrzywdzonej w wyniku naruszenia prawa konkurencji Unii i zmierzającej do uzyskania odszkodowania udzielony został dostęp do dokumentów dotyczących postępowania w sprawie współpracy prowadzonego w odniesieniu do sprawy tego naruszenia. Zadaniem sądów państw członkowskich jest jednak określenie — na podstawie prawa krajowego — warunków, na jakich dostęp takiemu należy udzielić lub odmówić, po rozważeniu interesów chronionych przez prawo Unii.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Marie Landtová przeciwko Česká správa socialního zabezpečení

(Sprawa C-399/09) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Zabezpieczenie społeczne — Konwencja o zabezpieczeniu społecznym zawarta pomiędzy dwoma państwami członkowskimi przed przystąpieniem do Unii Europejskiej — Państwo członkowskie uprawnione do oceny ukończonych okresów ubezpieczenia — Emerytura — Dodatkowe świadczenie przyznawane jedynie osobom będącym obywatelami danego państwa członkowskiego mającym w nim miejsce zamieszkania)

(2011/C 232/09)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marie Landtová

Strona pozwana: Česká správa socialního zabezpečení

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 12 WE, art. 3 ust. 1, art. 7 ust. 2 lit. c), art. 10 i 46 oraz części A pkt 6 załącznika III rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Emerytura — Określenie państwa członkowskiego właściwego do oceny ukończonych okresów ubezpieczenia — Skutki regulacji wspólnotowej na porozumienie w sprawie zabezpieczenia społecznego zawarte pomiędzy dwoma państwami członkowskimi przed ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

Sentencja

- 1) Przepisy pkt 6 części A załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 629/2006 z dnia 5 kwietnia 2006 r. w związku z art. 7 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia nie stoją na przeszkodzie istnieniu normy krajowej takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, która przewiduje wypłatę dodatkowego świadczenia emerytalnego, jeżeli kwota tego świadczenia przyznana na podstawie art. 20 dwustronnego porozumienia między Republiką Czeską a Republiką Słowacką zawartego w dniu 29 października 1992 r. w celu uregulowania sytuacji po podziale Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej w dniu 21 grudnia 1992 r. jest niższa niż kwota, jaka byłaby pobierana, gdyby emerytura została obliczona na podstawie przepisów prawa Republiki Czeskiej.
- 2) Przepisy art. 3 ust. 1 w zw. z art. 10 rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem nr 118/97, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 629/2006 stoją na przeszkodzie istnieniu normy krajowej takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, która pozwala na wypłatę dodatkowego świadczenia emerytalnego jedynie obywatelom czeskim mającym miejsce zamieszkania na terytorium Republiki Czeskiej, przy czym z punktu widzenia prawa Unii nie jest nieuniknioną konsekwencją takiego stwierdzenia pozbawienie takiego dodatkowego świadczenia osoby, która spełnia obie przesłanki.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.